

Integrarea europeană

– Reportaj din Piața Obor –

Reporterul: Acum, că suntem ca și integrați în Uniunea Europeană, nici nu vă mai întreb dacă e bine sau e rău, vă întreb cât e de bine pentru dumneavoastră? Ia să vedem, domnul cu crenguța... vreau să spun, cu bradul...

Domnul cu crenguța: Eu, unul, intru în Europa cu gândul la Crenguța mea. Vedeți, domnu' reporter, mie mi-e mai ușor să mă integrez cu Europa, decât cu Crenguța. Fată bună, dă bună ziua, cară sacoșele singură – drăguța de ea –, dar, de când a rămas văduvă, refuză orice integrare. Întreținerea la zi, apartamentul – bec, să vedeți ce mișcare corectă are la bătutul covoarelor! Oltenești, dar le bate săptămânal? Le bate. E micuță și curată – cam ca Olanda sau ca Belgia. Monedă sănătoasă – că lucrează la Monetăria Statului...

Reporterul (nerăbdător): Ce are, domnule, Europa, cu Crenguța dumitale?

Domnul cu crenguța: Are, dom' reporter, are, cum să n-aibă? Dacă, în UE, România – cum aş fi eu, ca să înțelegeți – România e tratată cu refuz de Olanda, cum sunt tratat eu de Crenguța? Dacă ne punem să scuturăm săptămânal sau zilnic? Dacă ne impune la toți să avem de Crăciun bradul întreg, ei? Vezi că are? Vezi că integrarea rămâne doar pe hârtie sau doar în lift? Că a și țipat la mine – eram între etajele 6 și 7 –, când am vrut să-i țin sacoșele: „N-am nevoie de ajutorul dumitale, mă descurc și singură.” Păi, dacă Olanda, care e aşa de mică, ne refuză ajutorul, la ce să ne așteptăm când ne-om oferi ajutorul Angliei sau Franței sau Germaniei?

Reporterul (plăcut): Ia să auzim ce gânduri are domnișoara de la tarabă, vreau să zic, magazinul de produse de carne și mezeluri?

Domnișoara (luându-și un avânt prea mare, doi nasturi de la piept ai halatului îi zboară direct pe pieptul de porc de pe teighea; toți îi privesc, cu admiratie, pieptul): Ar fi fost bine să ne primească în Europa cu porci cu tot. Că noi, vorba-ceea: cu cățel, cu purcel. A, nu vă speriați, carnea e verificată, nu mai vindem de cățel de când cu Brigitte Bardot. Nu vi se pare că aduc puțin cu ea? A trecut ieri un regizor pe aici, zicea că îl cheamă Vadim și vrea să mă aibă într-un film din tinerețea lui. Că s-o fac pe Brigitte. Cred că i-a plăcut că la mine carnea e proaspătă și stampilată. I-a plăcut și tatuajul. Uite, ăsta din jurul buricului. Mi l-a tatuat un grec, la 2 Mai, zicea că acolo ar vrea să fie Itacul lui...

Reporterul: Cu integrarea, cu integrarea cum e?

Domnișoara de la carne: Mie mi-e clar cum e. Fac un film franțuzesc, despre o actriță frumoasă – vîi și alegi vedeta din România. Chiar nu vedeți că semăn leit cu Brigitte Bardot? Ieși și mai ieftin, în bani îți dau și caii și un tur la Parcul Dracula. Când s-o construi. Fac un film românesc, dai fuga la Paris, că sunt autobuze chiar de-aici, din Obor, pleacă de două ori pe zi – m-am interesat – și vîi seara, că seara se întorc cursele, cu Brigitte Bardot cu tot. Îți joacă o Ana Ipătescu ca la carte! Plus că adună câinii și de pe Magheru. E drept, te costă nițel transportul cu autobuzul. Așa văd eu integrareā.

Reporterul: Bine, dar experiență aveți?

Domnișoara de la carne: Șefu' zice că da. Da' io știu? Cu integrarea asta poate că trebuie să mai învăț, să pun mai multă inimă, că la vreo două evaluări zilnice mi-a zis șefu' că dau rasol.

Un domn care pare bine informat, cu „Adevărul” sub brăț:
Integrarea asta, dom' reporter, ne limitează creșterea. Ne pun cote, domnule. Să nu depăşim atâtea tone la carne, atâtea tone la lapte, atâtea la oțel. Ne penalizează dacă le depăşim. Ba, mai mult, îi plătesc pe producători ca să nu producă nimic. Nu e exact ca în comunism?

Reporterul: Mă rog, ăsta-i adevărul dvs. Dar de ce nu vă gândiți la lucrurile bune? De exemplu, că vom putea circula. Uite, domnișoara aici de față e aproape să fie pusă în circulație. Că putem munci în alte părți, unde se plătește mai bine. Ce părere aveți, domnu' jandarm?

Jandarmul: Domnule, ne-au înnebunit la cursuri cu integrarea asta. Aliniera – asta nu-i nimic, am învățat-o la Școala de jandarmi. Acum învățăm, 7 zile din 7, cum să ajutăm bătrânii să treacă strada, cum să dojenim copiii care înteapă cauciucurile sau fetele care stau la colț de stradă, cum să ne strângem mâinile cu galeriile echipelor de fotbal și cum să nu punem coatele pe masă când mâncăm. De trei luni de zile numai asta facem. Hoții zbură. 50000 de proprietari plâng după mașinile furate, iar noi învățăm care-i furculița de pește și cum se pune șerbetul pe genunchi.

Un domn al cărui palton arată anul ieșirii la pensie: De ce crezi, don' jandar, că te învață să ajuți bătrânii să treacă strada? Ai? Asta-i plăcerea lor: să ajute. De aceea ne și integreză. Te-ai întrebat cumva de ce nu integreză ei Albania? Simplu. Albania, neavând populație mare, ar face-o ca Elveția, în mai puțin de o lună. Albania ajutată le-ar produce o plăcere prea scurtă. Cu noi și cu Bulgaria își prelungesc plăcerea, vor avea să ne tot ajute vreo sută de ani buni de acum încolo.

O bătrânică îmbrobodită: Maică, i-adevărat că e musai să te îmbălsămeze atunci când ești integrat?

Domnul cu „Adevărul”: Atunci n-o să-ți mai pese, mamaie. Ba ai putea să zici mersi, o să ai mațele pline.

Domnișoara de la carne: Vă asigur, cărnații sunt umpluți cu carne proaspăt tocată...

Domnul cu paltonul ponosit: Îl vindeți mai scump ca la Paris.

Domnișoara de la carne: Vreau la Paris...

Bătrânică: Las' că ajungem toți acolo.

Domnul cu crenguța: Crenguța mirosea azi dimineață a sarmale. De ce n-o fi vrând să se intregeze nu știu, zău.

Reporterul (împăciuitor): Doamnelor, domnilor, eu...

Domnul cu „Adevărul”: Te-a întrebat cineva ceva? Te bagi așa, ca musca-n lapte. Auzi, să mulgem vacile numai electric...

Jandarmul: Laptele trebuie sorbit fără zgromot...

Domnul cu paltonul ponosit: Poate îți arată domnișoara cum...

Domnișoara de la carne: Ia te rog, nu fi obraznic, că n-ai jucat în film cu mine!

Bătrânică: Când eram eu fată, îmi încheiam toți nasturii, de jos până sub bărbie.

Domnul cu Adevărul: Vedeți, vedeți ce înseamnă integrarea?

Reporterul: Vă rog să nu vă mai certați. Domnule jandarm, faceți vă rog ordine!

Jandarmul se apucă să aranjeze în ordine produsele domnișoarei, așa cum a învățat la cursuri. Ceilași bărbați pun și ei mâna să ajute, integrându-se. Numai domnul cu paltonul ponosit se ține deoparte și nu se integreză în mișcarea asta: n-are bani, nu pune mâna.